

[Birgitte Husmerk]

talt ydelse, og netop fordi denne jagt er i fuld gang, finder vi det endnu mere væsentligt, at der fastsættes minimumsregler såvel med hensyn til kapacitet på området som med hensyn til ambulancernes indretning, udstyr og herunder også sikkerheden for ambulanceføreren. Også ambulancernes køreegenskaber skal der være mere styr på, end der er i øjeblikket.

Som beskrevet i forslaget lægger vi vægt på, at de regler, der skal gøres til lov, tager hensyn til de lokale forhold, herunder afstanden til nærmeste hospital, og her skal vi igen være klar over, at den igangværende nedlæggelse af mindre hospitaler og skadestuer er et af de forhold, der øger nødvendigheden af et veludbygget ambulanceberedskab.

Men mindst lige så vigtigt er spørgsmålet om reddernes uddannelse. Reddernes Landsklub, altså ambulancefolkene selv, erkender, at den uddannelse, der i dag bliver givet, og som består af et 78 timers kursus kort efter deres tiltrædelse og endnu et 78 timers kursus efter ca. et års tjeneste, ikke er meget mere værd end et udividet førstehjælpskursus.

Den nu oprettede efg-uddannelse på Landtransportskolen er et skridt på vejen, men kapaciteten på området er til gengæld helt utilstrækkelig, og det er den, fordi der desværre er en stor udskiftning af reddere inden for dette arbejde sammenhængende med, at det jo er et belastende arbejde at være i ambulancetjeneste.

Netop fordi der ligger denne belastning i arbejdet, er det vigtigt at være så godt rustet uddannelsesmæssigt som muligt, ikke bare af hensyn til de tilskadekomne, men også for selv at undgå fysisk og psykisk nedslidning. Her er brug for langt større viden om giftige stoffer, sygdomslære, hygiejne og ergonomi. Bl.a. løf-teteknik er en vigtig form for uddannelse; selv om man ikke altid kan komme til at benytte den rigtige arbejdsstilling, så er det dog vigtigt i de tilfælde, hvor det er muligt, at gøre det. Og så er der også brug for kurser i psykologi både for at kunne få præcise beskrivelser af hændelsesforløb og for at kunne håndtere de meget belastende katastrofesituationer, som ambulanceredderne ofte kommer ud i.

Endelig mener vi, at en kommende ambulancelovgivning bør indeholde bestemmelser om udstyr og uddannelse af ambulancepersonale, sådan som det er foreslået af underudvalget

vedrørende ambulanceservice til patienter med akutte hjertelidelser. Det var i øvrigt det samme, vi sagde, da forslaget sidst blev fremsat.

Det er SF's opfattelse, at ambulancetjenesten skal fungere som det første led i en sammenhængende behandling, der så fortsættes på hospital eller på skadestue, og derfor er det afgørende, at man i reddernes uddannelse også lægger vægt på, at der skal være denne sammenhæng. I SF forestiller vi os derfor, at en væsentlig del af uddannelsen skal varetages af læger og sygeplejersker inden for hospitalets mure, bl.a. i form af egentlig hospitalspraktik.

Det sidste punkt, jeg vil understrege, er det offentlige indsigt i planlægning, drift og regnskab for de forskellige ambulancetjenester; netop fordi det er en aktivitet, der fuldt ud betales af det offentlige, og fordi der har været rejst tvivl om beregningsmetoderne for omfanget af ydelserne, er det helt centralt, at der kommer regler på dette område.

Endelig må jeg på forslagsstillernes vegne tilstå en undladelsessynd, nemlig at spørgsmålet om et effektivt alarmeringssystem ikke er nævnt, herunder spørgsmålet om anmeldelserne og om, hvordan anmeldelserne bliver så korrekte som muligt. Det hører efter vores opfattelse med som en væsentlig del af de krav, der skal stilles til det lokale beredskab.

Henrik Toft (V):

Venstre er selvfølgelig interesseret i, at der er så god en ambulancedækning som overhovedet muligt, og det over hele landet.

Vi finder det også vigtigt, at der er et veluddannet personale til at betjene ambulancerne.

Der er selvfølgelig også al mulig grund til at følge de forsøg, som der gøres med lægeudrykning, og det vil Venstre gøre.

Som bekendt er Venstre tilhænger af, at beslutningerne skal træffes tæt på de borgere, som det vedrører. Derfor er netop ambulancedækningen også en ting, som der naturligt skal tages stilling til lokalt. Derfor har vi med interesse bemærket, at Amtsrådsforeningen ikke mener, at man kan gå ind for det forslag, som SF og Socialdemokratiet her har fremsat, og det kan man jo så bore lidt i. Socialdemokraterne i Amtsrådsforeningen mener her, at deres partifæller i Folketinget er ude af trit med dem, og det vil jeg da godt spørge om hvordan man nu befinder sig ved.